

Հանրապետական մանկավարժահոգեբանական կենտրոն

«Հանրակրթական դպրոցների ուսուցիչների և ուսուցչի օգնականների դասավանդման հմտությունների զարգացման ապահովում» ծրագիր

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Դպրոց՝ «Նոյեմբերյանի թիվ 2 հիմնական դպրոց» ՊՈԱԿ

Առարկա՝ Դասվար

Թեմա՝ «Ուսումնառության ակտիվ մեթոդները սովորողների ներգրավվածության բարձրացման միջոց»

Մենթոր՝ Նաիրա Անանյան

Ուսուցիչ՝ Լիանա Ղարաքեչիշյան

Բովանդակություն

1. Ներածություն _____ էջ 3-4
2. Կրթության կազմակերպման արդյունավետ մեթոդները _____ էջ 5-14
3. Ակտիվ ուսուցում.Բնութագրեր,ոճեր և ռազմավարություններ _____ էջ 15-17
4. Ուսուցման ակտիվ մեթոդներ _____ էջ 18-27
5. Դասի պլան 1 _____ էջ 28-29
6. Դասի պլան 2 _____ էջ 30-31
7. Եզրակացություն _____ էջ 32-33
8. Օգտագործված գրականություն և հղումներ _____ էջ 34

Ներածություն

Թեմայի արդիականությունը.

Աշխարհում չկա ավելի հանդիսավոր հիմն, քան մանկական շուրթերի թոթովանքը:

Վ.Հյուզո

Եթե այսօր իմ աշակերտներին սովորեցնեմ ինչպես որ երեկ եմ սովորեցրել, ապա ես նրանցից կգողանամ նրանց վաղվա օրը:

Ժամանակակից դպրոցը բաց միջավայր է: Այդ միջավայրում արդյունավետ կրթություն իրականացնելը պայմանավորված է բազմաթիվ նորամուծություններով՝ հետաքրքիր և բազմաբովանդակ մեթոդներով, հնարներով և խաղերով:

Ժամանակակից դպրոցի տեղեկատվության բազմազանությունը դասը դարձնում է ծանրաբեռնված կրտսեր դպրոցականների համար: Այդ ծանրաբեռնվածությունը ստիպում է մտածել, թե ինչպես անել, որպեսզի հետաքրքիր անցնի դասի ընթացքը, թե ինչպես նպաստել ուսումնասիրող նյութի նկատմամբ հետաքրքրության առաջացմանն ու ողջ դասի ընթացքում նրանց ակտիվ գործունեության ապահովմանը:

Ուսուցչի արդյունավետ աշխատանքի նախապայմաններից մեկը ուսուցման բազմազան միջոցներին տիրապետելն է: Շատ կարևոր է ուսուցման նոր մեթոդների ու եղանակների իմացությունը: Ժամանակակից մեթոդները օգնում են ակտիվացնել երեխաներին, ստեղծել այնպիսի իրավիճակներ, որոնք նպաստում են երեխաների մեջ արթնացնել հետաքրքրություն առարկաների, մասնավորապես թեմաների նկատմամբ: Ներկայումս ուսուցման մեթոդների կիրառման նպատակն է աշակերտներին դարձնել ուսուցման գործընթացի ակտիվ մասնակից: Մեթոդների կիրառման ժամանակ երեխաները հաճույքով են հաղթահարում ծագած դժվարությունները ուսուցանող նյութի վերաբերյալ, փորձում են իրենց ուժերը, զարգացնում են ընդունակությունները: Մեթոդների կիրառման դեպքում դասերը դառնում են հազեցած բազմապիսի հնարներով, խաղերով: Ուսումնական նյութի յուրացումը դառնում է հետաքրքիր, գործունեությունը գրավիչ, թեթևացնում է գիտելիքների ու կարողությունների ձեռքբերման գործընթացը: Ուսուցչի հիմնական խնդիրը դառնում է սովորել սովորեցնելը: Ժամանակակից մեթոդների կիրառումը հիմք է հանդիսանում ուսուցման գործընթացում աշակերտների՝ որպես գործընկերների սոցիալական շփման

համագործակցության: Կիրառելով արդյունավետ մեթոդներ՝ ապահովում ենք սովորողների բազմակողմանի զարգացումը:

Հետազոտության նպատակը

Ուսումնասիրել ակտիվ մեթոդներով պլանավորած դասերի արդյունավետությունը և երեխաների մասնակցությունը այդ դասերին:

Ջետազոտական հարց

Արդյո՞ք ակտիվ մեթոդների կիրառումը բարձրացնում է սովորողների ներգրավվածությունը դասապրոցեսում:

Հետազոտության խնդիրները

- Ուսումնասիրել աշակերտների, ուսուցիչների փոխհարաբերությունները մեթոդները կիրառելիս:
- Մշակել ուսուցման մեթոդների կիրառման արդյունավետ միջոցներ դասեր իրականացնելիս:
- Գնահատել երեխայի հետաքրքրությունների շրջանակը, ինչպես նաև՝ ուսուցչի մանկավարժական վարպետությունը, ստեղծագործական մոտեցումները ուսուցման մեթոդների կիրառման ժամանակ:

Կրթության կազմակերպման արդյունավետ մեթոդները

Մեթոդը գործունեության եղանակների և հնարների համակարգ է, որը հունարեն բառ է և նշանակում է ինչ-որ տեղ տանող ճանապարհ: Մեր օրերում այն գիտակցվում է որպես ուսուցչից դեպի աշակերտը գնացող մտքի ճանապարհ, ուսուցչի և աշակերտի համագործակցություն, սովորողների կողմից գիտելիքներին և հմտություններին տիրապետելու եղանակ:

Մարդկությանը միշտ էլ հուզել են կրթության և դաստիարակության խնդիրները: Ժամանակի հետ փոխվել են այդ բնագավառի պահանջները, մեթոդները և անխուսափելի են դարձել բարեփոխումները:

Ուսուցման ընթացքում մեթոդների կիրառումը պետք է ավելորդ ծանրաբեռնվածություն չառաջացնի սովորողների համար, դասավանդումը լինի հետաքրքիր, նպաստի երեխաների մասնակցությանը, մտքերի ազատ ու անկաշկանդ շարադրելու ձգտմանը: Այդ դեպքում դասապրոցեսը դառնում է արդյունավետ և տեսանելի: Աշխատանքը հետաքրքիր է և՛ ինձ, և՛ աշակերտների համար: Երեխաները լսում են դիմացինի խոսքը և հասկանում են: Անհրաժեշտ է աշխատանքը ներկայացնել պարզ, մատչելի և գրավիչ ձևերով: Արդյունավետ ուսուցում իրականացնելու համար հարկավոր է գործածել բազմազան մեթոդներ:

Ժամանակակից մանկավարժության մոտեցումների համաձայն՝ մեթոդի ընտրության վրա ազդող գործոնները բազմաթիվ են: Դա կախված է սովորողների տարիքից, կրթական նպատակներից, նյութի բովանդակությունից, առկա ռեսուրսներից: Ուսուցման մեթոդները հնարավորություն են ընձեռնում աշխատանքը երեխայի համար ցանկալի, հաճելի, իսկ ուսուցչի համար՝ արդյունավետ և ոգեշունչ դարձնել: Այդ դեպքում դասապրոցեսում ընդգրկվում են բոլոր երեխաները:

Մանկավարժության մեջ տարածված կարծիքի համաձայն ուսուցումը պետք է ունենա ստեղծագործական ուղղվածություն, որն ընկած է այն մեթոդների և միջոցների հիմքում, որոնց կիրառմամբ իրականացվում են ուսումնական գործընթացի բոլոր գործառույթները: Այս դեպքում սովորողները գիտելիք են ձեռք բերում և՛ ուսուցչի միջոցով, և՛ ընկերների միջոցով, և՛ ինքնուրույնաբար: Իմ աշխատանքում կարևորում են կարգապահությունը: Երեխաները սերտորեն կապված են միմյանց հետ, նրանք սիրով են հաճախում դպրոց: Բոլորս մշակել ենք դասարանի կանոնները:

- Լինենք կարգապահ
- Լինենք ուշադիր
- Լսենք յուրաքանչյուրի կարծիքը
- Չուշանանք դասերից
- Հարգենք միմյանց
- Առաջնորդվենք սովորել-սովորեցնել սկզբունքով

Հենվելով կանոններին՝ դասապրոցեսն անցկացնում ենք հետաքրքիր: Կիրառված ցանկացած մեթոդ ծառայում է նպատակին: Այդ դեպքում մեթոդները հնարավորություն են տալիս հասկանալով մասնակցել դասին: Յուրաքանչյուր ուսուցիչ, եթե ցանկանում է ուսուցման պրոցեսը դարձնել ավելի հետաքրքիր, մատչելի, բազմակողմանի, ակտիվ, պետք է օգտագործի տարբեր մեթոդներ, հնարներ, խաղեր: Մեթոդները բաղկացած են հնարներից և վարժություններից: Այժմ դիտարկենք մի քանի մեթոդներ, որոնք տարբեր դասապրոցեսների մեջ շրջանառվել են:

Պատմություն

Այս մեթոդը կիրառվում է ուսուցման բոլոր փուլերում, փաստական տեղեկությունների հաղորդման համար: Պահանջվում է շարադրանքի պատկերավորություն, հաջորդականություն: Մեթոդը կիրառվում է ուսումնառության առաջին օրերից, արդյունավետ է կրտսեր դպրոցականների հետ աշխատելիս: Կրտսեր դպրոցականների տարիքային խմբին հատուկ է պատկերավոր մտածողությունը, որի բուռն զարգացմանը կարող է նպաստել այս մեթոդի կիրառությունը: Մեթոդի առանձնահատկությունն այն է, որ ակտիվացնում է աշակերտների երևակայությունը, մտածողությունը, հիշողությունը, հուզական ապրումները: Առանձնացվում են պատմություն-մուտք, ընդարձակ պատմություն և պատմություն եզրափակում կամ ամփոփում:

Առաջին դասարանում «Այբբենարան»-ի ուսուցումն սկսվում է պատմությունից: Աշակերտների խոսքի զարգացման, ազատ և անկաշկանդ արտահայտվելու կարողությունների մշակման համար կան բազմաթիվ միջոցներ: Առաջին հերթին նկատի ենք ունենում ընձեռած հնարավորությունները: Ներկայացված թեմատիկ նկարները, նկար-պատմությունները, բառի վանկային ու հնչյունային կազմի

գծապատկերները խոսքի զարգացման պատմելու և կարդալու կարողության ձևավորման հիմքն են: Այս բաժինը կառուցված է այնպես, որ երեխաների մեջ արթնացնի հետաքրքրություն, սեր գրքի, դպրոցի նկատմամբ, սովորելու ցանկություն: Երեխաներն աստիճանաբար ներգրավվում են ուսումնառության մեջ, աննկատ ձևով զարգանում է նրանց մտածողությունը, բացահայտվում են ստեղծագործական ունակությունները, պատմելու կարողությունը: Շատ կարևոր է, որ երեխան հեռու մնա սերտողականությունից: Նկատի ունենալով, որ կրտսեր դպրոցականների մտածողությունը կոնկրետ է, պատմությունը պետք է ստեղծել զննական հիմքի վրա: Սակայն հարկավոր է նկատի ունենալ, որ աստիճանաբար պետք է զարգացնել նրանց վերացական մտածողությունը, որը սկսվում է պատմության գաղափարից: Երբ աշակերտները կարող են պատմել, նրանց բառապաշար է ներմուծվում պատմություն տերմինը, որպես խոսքի ամենափոքր միավոր: Հաջորդ փուլում աշխատանքներ են տարվում պատմության մասերի՝ նախադասությունների բացահայտման ուղղությամբ: Ուսուցիչը երեխաներին պատմում է մի փոքրիկ պատմություն՝ երեխաներին առաջարկելով հաշվել դադարները: Այնուհետև ասում է, որ դրանք պատմության մասերն են: Իմ կողմից փորձված հնար է, երբ պատմության տարբեր նախադասություններ նկարների տեսքով բաժանում են երեխաներին, ովքեր հնչեցնում են իրենց բաժին նախադասությունը: Այնուհետև այդ նկար-նախադասությունները փակցնում ենք մեկ պաստառի վրա և կազմում ենք ընդհանուր նկարը: Այնուհետև նշվում է, որ դա պատմություն է: Երեխաները դեռևս չիմանալով գրել, կարդալ սովորում են պատմել: Այսպիսով զարգանում է խոսքը, պատմելու կարողությունը: Կարելի է նաև յուրաքանչյուր դադարից հետո դնել նախապես պատրաստ թղթի շերտերը, որպես նախադասության մասեր: Այսպես գաղափար է տրվում պատմության հաջորդ միավորի՝ նախադասության մասին: Մայրենիի ուսուցման կարևորագույն խնդիրներից է երեխաներին պատմել սովորեցնելը: Այս փուլում այն դիտվում է որպես ուսուցման նպատակ: Պատմել սովորեցնելու խնդիրներն են.

- Պատմելու նախապատրաստում կամ ուսուցում
- Բովանդակության վերարտադրում կամ պատմում

Պատմելու նախապատրաստումը սկսվում է ընթերցված նոր նյութի մասերի բաժանելուց: Երեխաներին հանձնարարում են նկարել պատմությունը ըստ

պատմվածքի մասերի: Հետո հանձնարարում են նկարները դասավորել ըստ պատմության դեպքերի հաջորդականության: Երբեմն էլ նկարներով պատմելիս օգտագործում են պատրաստի նկարները: Օրինակ՝ Հովհ. Թումանյանի «Ծիտը» հեքիաթը պատմելու ժամանակ օգտվում ենք Վ. Սարգսյանի «Այբբենարան»-ում ներկայացված նկարներից, որտեղ տրված է այդ հեքիաթի նկար-պատմությունների հերթականությունը: Ես օգտագործում եմ նաև այս տարբերակը. նախապես կարդում եմ պատմությունը, այնուհետև նկարները դասավորում եմ խառնված և առաջարկում դասավորել հերթականությամբ:

Առաջին դասարանում օգտագործում եմ նկարներով պլանը, երկրորդ դասարանում նկարելով, իսկ երրորդ և չորրորդ դասարաններում կիրառելի է վերնագրելով պլանը: Պլանը լինում է երկու տեսակի.

- Համառոտ
- Ընդարձակ

Բովանդակության երկրորդ փուլը պատմելն է, որի տեսակներն են՝

- Մանրամասն (ավելի հեշտ է, նախատեսված է առաջին դասարանցիների համար):
- Պատմել համառոտ: Համառոտ պատմելու համար երեխաներին պետք է սովորեցնել ընթերցած յուրաքանչյուր պարբերությունում գտնել գլխավորը:
- Պատմել փոփոխելով (փոխել դեմքը, ժամանակը, դեպքերի ընթացքը, հերոսների անունները)
- Պատմել ստեղծագործելով (աշակերտներին առաջարկվում է պատմել ստեղծագործելով, ավելացնել դեպքեր, հերոսներ)
- Պատմել ընտրովի
- Պատմել որպես մասնակից
- Պատմել շարունակելով

Պատմելու այս տեսակների ընտրությունը կախված է ուսուցչից և նրանից, թե ուսուցիչը ինչպես է երեխաներին սովորեցրել պատմել: Պատմելու այս ձևերը կիրառում եմ իմ դասաժամերին: Պատմելու նախորդող հարցազրույցն ու բառային աշխատանքը պետք է օգնեն երեխաներին պատմել: Պետք է սովորեցնել պատմել սկսել ճիշտ նախադասությունով: Որպես կանոն կրտսեր դպրոցականների համար դժվարը սկիզբն է: Պատմելիս պետք է ուշադիր լսել աշակերտին, չընդհատել, մղել ազատ խոսելու և

ամենակարևորը՝ խոսել գեղեցիկ բառերով, արտահայտել կապակցված միքտ: Կարելի է սովորեցնել նաև պատմությունն ավարտել ամփոփիչ նախադասությամբ: Կարդացածը պատմելու ուղղությամբ աշխատանքներն սկսվում են դեռևս գրաճանաչության երկրորդ փուլում, երբ յուրաքանչյուր հնչյուն-տառի ուսուցման ժամանակ աշակերտներին առաջարկվում է կարդալ փոքրիկ բնագրեր և վերարտադրել: Առաջին դասարանցիներից պահանջվում է պատմել միայն ընդարձակ, քանի որ հաառոտ պատմելու համար նրանից պահանջվում է գլխավորը երկրորդականից տարբերելու կարողություն, որը շատ բարդ է առաջին դասարանցիների համար: Կարդացածը մանրամասն պատմելու համար նաև պետք է.

- Արտահայտիչ կարդալ առաջարկված նյութը, որոշել ինչի՞ մասին է, ինչպես նաև հիմնական միտքը:
- Որոշել բնագրի հենակետային բառերը, մտքերը:
- Ըստ հենակետային մտքերի բնագիրը բաժանել տրամաբանական ամբողջություն կազմող մասերի, վերնագրել այդ մասերը:

Դասանյութի ամփոփումը հիմնականում կատարվում է հարցազրույցով: Այդ ժամանակ պետք է պարզել, թե ինչպես ընկալվեց դասանյութը երեխայի կողմից: Իմ փորձը ցույց է տալիս, որ հատկապես առաջին դասարանում շատ է օգնում նկար-պատմությունները: Նկարները դնում են և առաջարկում են դասավորել: Բոլոր թեմատիկ խմբերը սկսվում են նկարներով: Յուրաքանչյուր մուտքի դասը ներկայացվում է համապատասխան նկարով, որոնք ամփոփում են ամբողջ բաժինը: Պատմելու կարողությանը նպաստում են դասանյութին կից նկարները: Օգտագործում են տարբեր խաղեր, հնարներ: Օրինակ՝ «Խառնված նախադասություններ» խաղը օգնում է ճիշտ դասավորել պատմությունն ամբողջացնող նախադասությունները: Օգտվում են նաև «Ժամանակային շղթա» մեթոդից: Այս մեթոդը նպատակահարմար է օգտագործել դեպքերով ու գործողություններով հարուստ տեքստերի ժամանակ: Պատմությունը կիրառվում է ուսուցման այլ մեթոդների համադրությամբ, ցուցադրությամբ, քննարկումներով, զրույցով: Եթե պատմության միջոցով չի հաջողվում ապահովել նյութի ըմբռնումը, ապա կիրառվում է բացատրության մեթոդը:

Բացատրություն

Սա ուսումնասիրվող առարկայի առանձին հասկացությունների օրինաչափությունների և առանձնահատկությունների բացատրությունն է, որին բնորոշ է շարադրանքի ապացուցողական բնույթը: Բացատրության մեթոդից հաճախ օգտվում են տարբեր գիտություններից տեսական նյութ ուսումնասիրելու ժամանակ: Այս մեթոդին ներկայացվում են որոշակի պահանջներ՝ հիմնահարցի ճշգրիտ և հստակ ձևակերպում, պատճառահետևանքային կապերի հաջորդական բացահայտում և ապացուցում, համեմատության, համանմանության կիրառում: Շատ դեպքերում բացատրությունը համատեղվում է դիտումներին, սովորողների և ուսուցչի կողմից ձևակերպված հարցադրումներին, որոնց դեպքում այն կարող է վերածվել զրույցի:

Զրույց

Զրույցը երկխոսության բնույթ ունեցող ուսուցման մեթոդ է, որի ընթացքում ուսուցիչը որոշակի հարցադրումների միջոցով աշակերտներին հասցնում է նոր նյութի ընկալմանը, ստուգում է նաև ուսուցանված թեմայի յուրացումը: Տարբերվում են հետևյալ տեսակի զրույցները.

- Անհատական զրույցներ
- Խմբային
- Ֆրոնտալ

Անհատական զրույցների դեպքում հարցերը հասցեագրվում են մեկ աշակերտի: Այս դեպքում դասին ընթացքում կարող է թեմայի շուրջ անցկացնել թե՛ աշակերտ-աշակերտ, թե՛ ուսուցիչ-աշակերտ տարբերակով:

Խմբային զրույցների դեպքում հարցերը ուղղվում են որևէ խմբի: Խմբի յուրաքանչյուր անդամ փորձում է տալ հարցերին ճիշտ պատասխաններ՝ լսելով և ընդունելով ընկերների կարծիքները: Այս դեպքում զրույցը կարելի է անցկացնել խումբ-խումբ, աշակերտ-խումբ տարբերակներով:

Ֆրոնտալ զրույցների ժամանակ հարցերը ուղղվում են բոլորին: Զրույցի մասնակիցները բոլորն են: Ֆրոնտալ զրույցը կիրառվում է դասի տարբեր փուլերում (խթանում, իմաստի ընկալում, կշռադատում և անդրադարձ): Զրույցն իր անցկացման ժամանակ իմաստով լինում է երեք տեսակ.

- Նախապատրաստական զրույց
- Ուղեկցող զրույց

- Ամփոփիչ գրույց

Նախապատրաստական գրույցը պետք է կազմվի կարճ, համոզիչ: Այն պետք է տրամադրի երեխաների նոր նյութի ընդգրկման և առաջացնի հետաքրքրություն: Նախապատրաստական գրույցի բովանդակությունն իր մեջ չպետք է ներառի ընթերցվող նյութից տարբեր: «Քիչ ենք, բայց հայ ենք» բանաստեղծության ուսուցումից առաջ դասանյութի բովանդակության ընկալմանը նախապատրաստելու նպատակով դասը սկսեցի «Ով ենք մենք» ֆրոնտալ գրույցով: Աշակերտները գրուցեցին հայ ժողովրդի ծագման պատմությունից, գրեր գյուտից, մեր անցած պատմությունից և այսօրվանից: Վերջում ավելացրի, որ հայրենիքը մենք ենք, մեր նախնիները, մեր ծնողները, մեր տունը, մեր լեզուն: Մենք հպարտ ենք մեր հայրենիքով: Այսպիսի գրուցով ակտիվացվում են նախկինում ձեռք բերած գիտելիքները, ստուգվում են նոր նյութի հաղորդման համար սովորողների պատրաստվածության աստիճանը: Ուղեկցվող գրույցը անցկացվում ընթերցվող բնագրին զուգահեռ: Ուսուցիչը կամ աշակերտը ընթերցում են ժամանակ առ ժամանակ ընդհատելով այն բացատրություն տալով, աշակերտներին ներգրավելով ընթերցվող նյութի վրա կատարվող տրամաբանական աշխատանքներին: «Քիչ ենք, բայց հայ ենք» բանաստեղծության ուսուցման ժամանակ կարելի է անցկացնել գրույց ընթերցելուց հետո: Ջրուցի ընթացքում աշակերտները քննարկում են բանաստեղծության բովանդակությունը՝ պատասխանելով հետևյալ հարցրին՝

- Ըստ բանաստեղծության ո՞ր հատկանիշներն են բնորոշ հայ ժողովրդին:
- Թվարկել հպարտություն առաջացնող խորհրդանիշները և պատմել թե ինչ գիտեն դրանց մասին:

Ամփոփիչ գրույցը անցկացվում է, երբ ավարտվել է բնագրի ընթերցանությունը, քննարկումը, կատարվել է բառային աշխատանք, բացահայտված են հերոսները, վեր է հանված գաղափարը: Այստեղ կրկին կազմակերպվում է հարց ու պատասխան:

Ջրույցներն ըստ իրենց կազմակերպման եղանակների լինում են նաև՝

- Ակտիվ երկկողմանի գրույց
- Բացատրական կամ մեկնական գրույց
- Դիդակտիկական գրույց
- Հարցագրույց

Հարցագրույց

Հարցագրույցը կարող է անցկացվել մեկ մարդու կամ խմբի կողմից: Զրույցն անցկացնելիս կարևոր են հարցադրումների ճիշտ ձևակերպումները: Դրանք պիտի լինեն կարճ, հստակ բովանդակալից, տրամաբանորեն կապված լինեն միմյանց հետ, բացահայտեն ուսուցանվող նյութի ամբողջականությունը և էությունը: Կարևոր է, որ հարցերը բովանդակությամբ և ձևով համապատասխանեն սովորողների զարգացման աստիճանին: Պետք չէ ձևակերպել հուշող՝ պատրաստի պատասխան պարունակող, կամ էլ միանշանակ «այո» կամ «ոչ» պատասխան ակնկալող հարցեր: Այս ամենի կողքին զրույցի մեթոդն ունի նաև թերություններ, պահանջում է երկարատև ժամանակահատված, եթե սովորողները չունեն որոշակի պտկերացումների և հասկացությունների պաշար, ապա զրույցն արդյունավետ չի կարող լինել:

Բանավեճ

Բանավեճը հենվում է որոշակի հիմնահարցի շուրջ կարծիքների և տեսակների փոխանակման վրա: Ուսումնական բանավեճի գլխավոր գործառույթը ճանաչողական հետաքրքրության խթանում է: Բանավեճի շնորհիվ մասնակիցները ձեռք են բերում նոր գիտելիքներ, ամրապնդվում է սեփական կարծիքի ճշմարտացիության զգացումը, սովորում են պաշտպանել սեփական տեսակետը, հաշվի նստել ուրիշների հետ, հանդուրժել և ընդունել նրանց արտահայտած տեսակետները և կարծիքները: Այս մեթոդը կարելի է կիրառել այն դեպքում, երբ մասնակիցները ունեն թեմայի շուրջ համապատասխան գիտելիքներ, դրսևորում են ինքնուրույն մտածողության կարողություն: Առանց գիտելիքի բանավեճը կդառնա անիմաստ:

Աշխատանք դասագրքով

Սա ուսուցման կարևոր մեթոդներից մեկն է: Այս մեթոդի գլխավոր առավելությունն այն է, որ սովորողը ցանկացած ժամանակ իրեն հատուկ տեմպով նորից ու նորից կարող է կարդալ ուսումնական նյութը: Ծրագրավորված դասագրքեր կիրառելու դեպքում, որոնցում, բացի ուսումնական նյութից տեղ են գտնում կառավարող տեղեկություններ, արդյունավետորեն կլուծվեն գիտելիքների և կարողությունների ստուգման, շտկման և ախտորոշման հարցերը: Գրքով աշխատանքը կարող է կազմակերպվել ինչպես ուսուցչի անմիջական ղեկավարությամբ, այնպես էլ որպես

սովորողի ինքնուրույն աշխատանք տեքստի շուրջ:Այս մեթոդի շնորհիվ աշակերտները կարող են յուրացնել ուսումնական նյութը,ինչպես նաև ձեռք բերել աշխատանքի փորձ:Օրինակ «Հայաստանի յոթ և բյուր հրաշալիքները»թեման անփոփոխա աշակերտները պատրաստեցին զեկուցումներ՝ նախընտրած հրաշալիքի մասին թեմայով՝ օգտվելով համապատասխան աղբյուրներից /գրքեր,հանրագիտարաններ,տեղեկատվական այլ աղբյուրներ/:

Ջննական մեթոդներ

Ջննական են համարվում այն մեթոդները,որոնց միջոցով սովորողների կողմից ուսումնական նյութի յուրացումը կախում ունի դիտազննական պարագաներից և ուսուցման տեխնիկական միջոցներից:Ջննականությունը հնարավորություն է ընձեռնում առարկաներին ծանոթանալ բնական վիճակում կամ սինվոլների միջոցով:

«Իյուստրացիա»

Մեթոդի կիրառման ժամանակ ուսումնական նյութը հաղորդելիս պատմելը,զրուցելը,բացատրությունը,դասախոսությունը զուգակցում են իյուստրացիային,այսինքն՝ ցուցադրմանը:«Ես և շրջակա աշխարհը» առարկայի «Մայրցամաքներ և օվկիանոսներ» թեմայի ուսուցման հիմքում ընկած են դիտազննական պարագաները՝ քարտեզներ,պաստառներ,նկարներ,սլայդներ:

«Դեմոնստրացիա»

Ե՛վ ուսուցումը,և՛ անփոփոխումը կատարում են կիրառելով այս մեթոդը՝ ցուցադրելով ֆիլմեր:Այս դեպքում ցուցադրմանն ուղեկցում է շարժումը:Ահա սա է տարբերությունը իյուստրացիայի և դեմոնստրացիայի միջև:Բայց և այնպես իմաստը մնում է նույնը՝ ցուցադրումը:Օրինակ՝ «Երկիրը մեր ընդհանուր տունն է» թեմայի ուսուցումը արդյունավետ կլինի,եթե կիրառվեն զննական մեթոդները:

Գործնական մեթոդներ

Գործնական աշխատանքները կազմակերպվում և իրագործվում են լայնածավալ թեմաներ ուսումնասիրելուց հետո: Այս դեպքում սովորողները կատարում են մտավոր և գործնական աշխատանք: Սրանք կատարվում են ուսումնական բոլոր առարկաներից: «Ես և շրջակա աշխարհը» առարկայի ուսուցման ժամանակ կատարվող գործնական աշխատանքները նյութը դարձնում են տեսանելի և հասկանալի:

Լաբորատոր մեթոդներ

Այս մեթոդները դասվում են գործնական մեթոդների շարքին և վերաբերում են առանձին դասընթացների, օրինակ՝ տարրական դասարաններում «Ես և շրջակա աշխարհը»: Լաբորատոր մեթոդների կիրառման ժամանակ կատարվում են փորձեր: Գործողությունները կրում են գործնական բնույթ:

Մթերքի մեջ օսլայի պարունակության մասին իմանալու համար կատարեցի փորձ: Յոդի լուծույթից մի կաթիլ կաթեցրեցի հացի և կարտոֆիլի վրա: Երեխաները տեսան, յոդը հացի և կարտոֆիլի վրա դարձավ կապտամանուշակագույն: Այդպես պարզեցինք, որ նշված մթերքները օսլա են պարունակում:

Աղը լցրեցինք բաժակով լցված ջրի մեջ և գդալով խառնեցինք: Տեսանք, որ խառնելու ընթացքում այն աստիճանաբար դարձավ անտեսանելի: Այնուհետև փորձեցինք ջրի համը և զգացինք, որ այն աղի է: Աղը չի անհետացել, այն մնացել է բաժակում: Այն բաժանվել է մանրագույն մասնիկների, այսինքն՝ լուծվելով խառնվել է ջրի մասնիկների հետ: Հետևաբար՝ նյութերը և դրանցից կազմված մարմինները կազմված են մանրագույն մասնիկներից:

Համագործակցային ուսուցում

Համագործակցությունը թույլ է տալիս սովորողներին ակտիվորեն մասնակցել ուսուցման գործընթացին: Համագործակցությունը սովորողների և ուսուցանվող նյութի միջև կապ է ստեղծում՝ օգնելով մտածել ավելի անաչառ: Խմբային աշխատանքները և քննարկումները այս դասավանդման մեթոդի օրինակներն են: Ներկայացնենք դասավանդման ժամանակակից մի քանի օրինակներ, որոնք կիրառում են իմ աշխատանքում:

Ակտիվ ուսուցում. Բնութագրեր, ոճեր և ռազմավարություններ

- Ակտիվ ուսուցման բնութագրերը
- Ուսանողը ստանձնում է առաջատար դերը
- Ավելի շատ ջանք է պահանջում
- Ստեղծեք ավելի շատ գիտելիքներ, երբ կիրառվում են ճիշտ
- Բարելավում է ուսանողների հուզական հմտությունները
- Ակտիվ ուսուցման ոճեր
- Հիմնական ակտիվ ուսուցում
- Ռազմավարություն
- Հղումներ

Ակտիվ ուսուցում- Դա ուսուցման մի տեսակ է, որի ընթացքում ուսուցիչը փորձում է ուսանողներին ուղղակիորեն ներգրավել գիտելիքներ ստանալու գործընթացում: Տարբեր տեսակներ կան՝ կախված ուսանողների ներգրավվածության աստիճանից, բայց բոլորի մեջ նրանք ստիպված են ավելին անել, քան պարզապես պասիվ լսել: Ակտիվության գործընթացի միջոցով ուսանողները կարող են ծեռք բերել ինչպես գիտելիքներ, հմտություններ, այնպես էլ վերաբերմունք: Դրա պատճառով այս տեսակի ամենալավ գործընթացներից մեկն է, որը գոյություն ունի: Բացի այդ տարբեր ուսումնասիրություններ հաստատում են, որ դա ուսանողների համար ամենաօգտակար ձևն է՝ ամրապնդելու իրենց նոր ուսումը: Ուսուցման մեթոդների մեծ մասում ուսուցիչն է, ով պատասխանատու է սովորելու համար: Ընդհանրապես, ենթադրվում է, որ կրթություն ստացողը գիտելիքներ ունեցողն է, ուստի նրա խնդիրն է դրանք հնարավորինս արդյունավետ կերպով փոխանցել ուսանողներին:

Ակտիվ ուսուցման ժամանակ այդ դերերը հետ են շրջվում: Ուսանողները պետք է կարողանան գեներացնել իրենց սեփական գիտելիքները՝ առաջադրանքներ կատարելով կամ անդրադառնալով այն բանի վրա, ինչի վրա ուզում են աշխատել: Ուսուցիչը պարզապես օգնում է իր աշակերտներին, երբ նրանք բախվում են դժվարությունների: Քանի որ առաջնային դերը ընկնում է ուսանողների վրա ուսուցման ակտիվ գործընթացում ուսուցման այս մեթոդը պահանջում է ավելի շատ ներդրումներ

ուսանողների

կողմից:

Օրինակ, նրանք պետք է ունենան մոտիվացիայի ավելի բարձր մակարդակ, կատարեն ավելի մեծ թվով գործողություններ և ավելի մեծ ուշադրություն դարձնեն իրենց արածին: Այս բնութագիրը նշանակում է, որ ակտիվ ուսուցումն ամենահարմարը չէ գոյություն ունեցող ուսանողների համար: Որոշ ուսանողներ կամ մոտիվացիայի ցածր մակարդակի կամ հմտությունների կամ կարողությունների բացակայության պատճառով, պարզապես չեն կարող բավարարել այս գործընթացը ճիշտ իրականացնելու համար անհրաժեշտ պահանջները: Հիշողության գործունեության հետ կապված բազմաթիվ ուսումնասիրություններ ցույց են տվել, որ գիտելիք ստանալու լավագույն միջոցը գործողությունն է: Նոր բան սովորելու համար ընդհանուր առմամբ բավարար չէ այն լսել, տեսնել կամ կարդալ: Անհրաժեշտ է գործել, որպեսզի այն ամբողջությամբ ներկառուցվի և կայուն լինի: Այդ պատճառով, այն իրավիճակներում, երբ այն կարող է կիրառվել, ակտիվ ուսուցումն առաջացնում է շատ ավելի խորը և իմաստալից արդյունքներ, քան առավել ավանդական ուսուցման գործընթացները: Դա տեղի է ունենում ինչպես տվյալների և փաստերի ներքինացման փորձ կատարելիս, այնպես էլ նոր հմտություն կամ վերաբերմունք կիրառելիս: Ակտիվ ուսուցում իրականացնելու համար ուսանողները պետք է կարողանան բարձր պահել իրենց մոտիվացիան, ձեռնարկեն գործողություններ և կատարեն առաջադրանքներ, որոնք կարող են բավականին բարդ լինել: Դրա շնորհիվ այս կրթական գործընթացն անուղղակիորեն զարգացնում է նաև նրանց հուզական կարողությունները:

Կախված նրանից, թե ինչ մեթոդով են ուսանողները կառուցում իրենց ձեռք բերած նոր գիտելիքները, հմտությունները կամ վերաբերմունքը, սովորաբար տարբերակվում է ակտիվ ուսուցման երեք տիպի` հիմնական, իրավիճակային և հիմնախնդիրների լուծում:

Ուսումնառության ակտիվ գործընթացներից շատերն այս կատեգորիայի մեջ են մտնում: Դրա հիմնական առանձնահատկությունն այն է, որ ուսանողներին ուսուցանվում է այն տեղեկատվությունը, հմտությունը կամ վերաբերմունքը, որը նրանք նախատեսում են ձեռք բերել, իսկ ավելի ուշ նրանց առաջ է գալիս մարտահրավեր, որի ընթացքում նրանք պետք է օգտագործեն այս նոր գիտելիքները:

Այս ակտիվ ուսուցման ոճում օգտագործվող մարտահրավերները կարող են շատ բազմազան լինել: Որոշ օրինակներ են ուսանողների շրջանում բանավեճերի

առաջացումը կամ ձեռք բերված նոր հմտությունների գործնական կիրառումը:

Ակտիվ ուսուցման այս տեսակը հիմնված է Լեւ Վիգոտսկու աշխատանքների վրա, ով պարզեց, որ գիտելիքների ստացումը կարող է ավելի արդյունավետ լինել, երբ մարդն ընկղմվում է մի համայնքում, որտեղ այլ անձինք փորձում են սովորել իրեն նման: Այս եղանակով իրավիճակային ակտիվ ուսուցումը տեղի է ունենում այն ժամանակ, երբ ուսանողը հնարավորություն ունի փորձի, տպավորությունների կամ գաղափարների փոխանակում այն թեմայի շուրջ, որը նա փորձում է տիրապետել նույն ուղու վրա գտնվող այլ մարդկանց:

Երբ նման իրավիճակ լինի, որոշ ուսանողներ կստանան «ուսուցչի» դեր, իսկ ավելի նորերը կսկսեն հիմնականում լսել, հարցեր տալով և իրավիճակներ ներկայացնելով: Ամանակի ընթացքում նրանց գիտելիքների մակարդակը կբարձրանա, մինչև նրանք կարողանան նաև ստանձնել ուսուցիչների դերը:

Այսպիսով, ուսանողները պետք է կարողանան գտնել այն տեղեկատվությունը, որն անհրաժեշտ է խնդիրը լուծելու համար, և հայտնաբերելու, թե ինչ գործողություններ պետք է իրականացնեն: Եթե դրանք հաջողության հասնեն, կլինի երկարատև և արմատավորված ուսուցում:

Կան բազմաթիվ ռազմավարություններ, որոնց կարելի է հետևել՝ ակտիվ ուսուցումը խրախուսելու համար: Դրանց մեծ մասը կարող է իրականացվել ավանդական դասարանում, հատկապես նրանք, որոնք կապված են այս ուսուցման ոճի ամենահիմնական մոդելի հետ: Ամենակարևորներից մի քանիսը հետևյալն են.

- Ուսանողներին ուսուցիչների դերի մեջ դնել այնպես, որ նրանք սովորածը փոխանցեն իրենց դասընկերներին:

- Ուսանողներին հանձնարարեք քննարկել իրենց ձեռք բերած գաղափարները, որպեսզի նրանք կարողանան տեսնել այլ հեռանկարներ և դրանք ավելի արդյունավետ ներդնել:

- Առաջարկեք խնդիրներ, որոնք ուսանողները պետք է կարողանան լուծել դասի ընթացքում ձեռք բերած նոր հմտություններով կամ գիտելիքներով:

Ուսուցման ակտիվ մեթոդներ

Ակտիվ ուսուցումը ենթադրում է այնպիսի մեթոդների համակարգի կիրառում, որը ոչ թե նախատեսում է ուսուցչի կողմից պատրաստի գիտելիքի մատուցում, մտապահում և վերարտադրություն, այլև ուսուցման ակտիվ ճանաչողական և պրակտիկ գործունեության ընթացքում գիտելիքների և հմտությունների ինքնուրույն ձեռքբերում: Ուսուցման ճանաչողական գործընթացը ակտիվացնելու համար կիրառվում են ուսուցման ավանդական մեթոդները՝ օգտագործելով այնպիսի հնարներ, ինչպիսիք են պրոբլեմային իրավիճակի ստեղծումը, հարցադրումը՝ ներառելով պրակտիկ վարժություններ, խնդիրներ: Իհարկե, ակտիվ մեթոդների կիրառումը ուղղված է առաջնային գիտելիքի ձեռք բերմանը, մտածողության զարգացմանը, հետաքրքրությունների, հմտությունների, կարողությունների ձևավորմանը, սակայն պետք է հաշվի առնել, որ այդ գործընթացը բավականին ժամանակ է պահանջում և այդ պատճառով անհնար է անցկացնել ողջ ուսուցումը միայն ակտիվ մեթոդներով: Դրանց հետ զուգահեռ կիրառվում են նաև ավանդական մեթոդներ, ինչպիսիք են պատմելը, բացատրելը, դասախոսությունը:

Ակտիվ մեթոդները պետք է կիրառվեն ուսուցման գործընթացի այն հատվածում, երբ անհրաժեշտ է զարգացնել ուսանողի մտածողությունը և ճանաչողական ակտիվությունը: Բայց կարևոր է նաև նշել, որ ակտիվ մեթոդների մեծամասնությունը բազմաֆունկցիոնալ նշանակություն ունեն ուսուցման գործընթացում: Օրինակ, կոնկրետ իրավիճակների վերլուծությունը կարող է ունենալ ուսուցման երեք նպատակ.

- Համախմբել դասախոսության ընթացքում ձեռք բերված նոր գիտելիքները,
- Կատարելագործել արդեն ձեռք բերած մասնագիտական հմտությունները,
- Ակտիվ ուսուցման մեթոդները ենթադրում են օգտագործել այնպիսի մեթոդների համակարգ, որոնց ժամանակ ուսուցիչը չի մատուցում պատրաստի գիտելիքներ, այլ ուսանողների կողմից գիտելիքի ինքնուրույն ձեռք բերում՝ ակտիվ ճանաչողական գործունեության ընթացքում:

Այսպիսով, ակտիվ ուսուցման մեթոդներ նշանակում է ուսուցում գործունեության մեջ: Լ.Ս.Վիգոտսկին ձևակերպել է օրենք, որտեղ ասվում է, որ ուսուցմանը հետևում է զարգացումը, իսկ անձը զարգանում է գործունեության մեջ: Ակտիվ մեթոդների հիմքում ընկած է երկխոսությունը, ինչպես ուսուցչի և ուսանողների միջև, այնպես էլ իրենց,

ուսանողների միջև: Երկխոսության ընթացքում զարգանում հաղորդակցման հմտությունները, խնդիրները միասին լուծելու կարողությունները, և ամենակարևորը զարգանում է ուսանողների խոսքը: Ակտիվ ուսուցման մեթոդների կիրառման նպատակն է ուսանողներին ներգրավել ինքնուրույն իմացական գործունեության մեջ, ստեղծել անձնական շահագրգռվածություն ցանկացած ճանաչողական խնդիրներ լուծելու համար, սովորեցնել կիրառել ուսանողների կողմից ձեռք բերված գիտելիքները: Ակտիվ մեթոդների նպատակն այն է, որ գիտելիքների և հմտությունների ձեռք բերման գործընթացում ընդգրկվեն բոլոր հոգեկան գործընթացները (խոսքը, հիշողությունը, երևակայություն և այլն): Ակտիվ մեթոդները զուգակցվում են իյուստրատիվ մեթոդների հետ, կատարվում են մեխանիզմների, մոդելների, գծագրերի, ինչպես նաև ֆիլմերի, սլայդների, հետաքրքիր նյութերի ցուցադրություններ:

Մարդը շրջապատող միջավայրը ընկալում է իր 5 զգայարաններով: Սակայն տեղեկատվության ընկալման գլխավոր դերը կատարում են աչքերը: Մարդու կարողությունները չափազանց սահմանափակվում են այդ զգայարանի բացակայության դեպքում: Այդ պատճառով էլ ուսումնական գործընթացներում կարևոր տեղ է հատկացվում տեսողականացմանը: Տեղեկատվությունը և ուսումնական բովանդակությունը միշտ պետք է ներկայացվեն ընկալման տեսողական ծավալների հաշվառմամբ, աչքերին՝ թողնելով առավել էական առարկաներն ու երևույթները: Տեսողականացման տակ մենք հասկանում ենք տեղեկատվության կամ ուսումնական բովանդակության պատկերազարդումը ակներև պատկերների միջոցով: Հետևաբար տեսողականացումը պատկերազարդման մեթոդ է, ինչպես նաև միջոց: Պատկերազարդման այլ հնարավորություններ են մոդելների ներկայացումը, գործընթացի ցուցադրումը, առարկաների գործածումը:

Ցուցադրությունը (դեմոնստրացիա) ուսումնառողներին՝ երևույթներին, գործընթացներին, օբյեկտներին բնական վիճակում զննական-զգայական ձևով ծանոթացնելն է: Պատկերազարդումը (իյուստրացիա) ենթադրում է առարկաների, երևույթների ցուցադրումն ու ընկալումը դրանց սիմվոլիկ պատկերներով: Այս մեթոդի անվանման հիմքը անգլ. action- փոխազդեցություն բառն է: Սկզբնական շրջանում այսպես էր անվանվում ուսումնական պարապմունքների մի որոշակի տարբերակ, որն աշակերտներին միմյանց հետ հաղորդակցվելու, ուսումնասիրվող հարցը համատեղ քննարկելու, բանավեճային իրադրություններում ակտիվ մասնակցելու և տվյալ հարցի վերաբերյալ սեփական պատկերացումները ձևավորելու բարենպաստ

հնարավորություններ էր տալիս: Հետագայում ավելի տարածվեց «ինտերակտիվ մեթոդներ» բառակապակցությունը, որը ներառում էր վերոհիշյալ հնարավորություններով դրսևորվող ուսումնական պարապմունքների կազմակերպման մի շարք համանման տարբերակներ:

Իհարկե, ցանկացած սոցիալական գործընթաց մարդկանց փոխազդեցություն է: Մասնավորապես՝ ուսուցումը նպատակաուղղված և հատուկ կերպով կազմակերպված փոխազդեցություն է: Սակայն ուսուցման գործընթացի բնույթը պայմանավորվում է այդ փոխազդեցության կառուցվածքով, ձևերով ու բովանդակությամբ: Դաս-դասարանային համակարգի ուսուցման գործընթացի կառուցվածքային հիմքում դրված է փոխազդեցության ուսուցիչ-աշակերտական խումբ ձևը: Սա է պատճառը, որ ուսումնական պարապմունքները կազմակերպվում են ընդհանուր ճակատով, այսինքն՝ աշխատանքի յուրաքանչյուր պահին բոլոր աշակերտները զբաղված են միևնույն խնդրով, աշխատում են միևնույն ձևով, տվյալ խնդրի կատարման համար բոլորին հատկացվում է միևնույն ժամաքանակը: Նման տեսակի ուսումնական պարապմունքները մենք անվանում ենք խմբային: Խմբային պարապմունքների բավական լուրջ պրոբլեմներից մեկ այն է, որ ուսումնական խմբի անդամների մեծ մասը պասիվ լսողի դերում է հայտնվում: Սրա հաղթահարման ուղիներից մեկն աշակերտների միջև արդյունավետ փոխազդեցության կազմակերպումն է, ինչն էլ հենց հանդիսանում է ինտերակտիվ մեթոդի հիմնական գաղափարը: Սակայն խմբային ուսուցման պայմաններում աշակերտների միջև փոխազդեցություն կազմակերպելու հնարավորությունները սահմանափակ են: Այստեղ հիմնականում օգտագործվում են ենթախմբային կամ համախմբային քննարկումների տարբեր հնարքներ ու մեթոդներ, որոնք բավական արդյունավետ են կարծիքների ձևավորման, փոխանակման, ընդհանուր մոտեցումների մշակման համար: Եթե երեխայի գործունեության առաջնային և ցանկալի ձևը համարվում է խաղը, ապա ուսուցման կազմակերպման համար պետք է օգտագործեն գործունեության այս ձևը՝ համատեղելով խաղը և ուսումնական գործընթացը, ավելի ճիշտ, օգտագործել խաղային գործունեությունը կրթական նպատակներին հասնելու համար: Այս դեպքում խաղի մոտիվացիոն ներուժը կուղղվի ուսումնական ծրագրի ավելի արդյունավետ իրագործմանը: Բարձր դրական մոտիվացիան կարող է լրացնող գործոն հանդիսանալ սովորողների ոչ բավարար բարձր ունակությունների ժամանակ, բայց հակառակ ուղղությամբ այդ սկզբունքը չի աշխատում՝ ոչ մի կարողություն չի կարող փոխհատուցել մոտիվացիայի

բացակայությունը, և ապահովել ուսուցման էական առաջընթաց: Բնական խաղային միջավայրում, որտեղ չկա պարտադրանք, և կա հնարավորություն յուրաքանչյուր երեխայի համար գտնել իր տեղը, ունենալ նախաձեռնություն և անկախություն, ազատ իրականացնելու իրենց կարողությունները և կրթական կարիքները, հանդիսանում է ուսումնական նպատակներին հասնելու օպտիմալ տարբերակ: ԵՎ կրթական գործընթացում ուսուցման ակտիվ մեթոդների ներառումը թույլ է տալիս ստեղծել այդպիսի միջավայր՝ ինչպես դասարանում, այնպես էլ արտադպրոցական միջոցառումների ժամանակ:

Կան ուսուցման ակտիվ մեթոդների տարբեր դասակարգումներ: Սա պայմանավորված է նրանով, որ դեռ չկա ակտիվ մեթոդների համընդհանուր ընդունված սահմանում: Այսպիսով, երբեմն ԱՌԲՄ հասկացությունը ընդարձակում են՝ դրանց թվին դասելով ուսուցման ժամանակակից այնպիսի ձևեր, ինչպիսիք են՝ ինտերակտիվ սեմինարը, թրենինգները, պրոբլեմային ուսուցումը, ուսուցում համագործակցությամբ, ուսուցողական խաղեր և այլն: Կոնկրետացնելով, դրանք ամբողջական կրթական միջոցառման, կամ էլ առարկայական ցիկլի կազմակերպման ձևեր են, չնայած, իհարկե, այդ ուսուցման ձևերի սկզբունքները կարող են օգտագործվել դասի առանձին մասերը անցկացնելու համար:

Ակտիվ ուսուցման մեթոդները – մեթոդներ են, որոնք նպաստում են ուսանողների ճանաչողական գործունեությունը: Կառուցված են հիմնականում երկխոսության վրա, որը ենթադրում է մտքերի ազատ փոխանակում կոնկրետ խնդրի լուծման ուղիների վերաբերյալ: ԱՌԲՄ-ը բնութագրվում է ուսանողների ակտիվության բարձր մակարդակով: Տարբեր մեթոդներով ուսուցման և կրթական-արտադրական արդյունավետ գործունեության ակտիվացման հնարավորությունները բազմազան են, դա կախված է համապատասխան մեթոդի բնույթից ու բովանդակությունից, կիրառման ձևից և ուսուցչի հմտությունից: ԱՌԲՄ-ը – մեթոդներ են, որոնք մատուցվող կրթական նյութերի յուրացման գործընթացում ապահովում են ուսանողների ակտիվությունը, մտածական և պրակտիկ գործունեության բազմազանությունը: ՈՒԱՄ-ը հիմնված են պրակտիկ գործողությունների իրականացման, խաղային գործունեության և ուսուցման ստեղծագործական բնույթի, ինտերակտիվության, հաղորդակցման, երկխոսության, ուսանողների գիտելիքների և փորձի օգտագործման, խմբային աշխատանքի, գործընթացում բոլոր զգայարանների ներգրավման, շարժման և ռեֆլեքսիայի վրա: ՈՒԱՄ-ի կրառմամբ ուսուցման գործընթացի արդյունավետությունը և արդյունքները

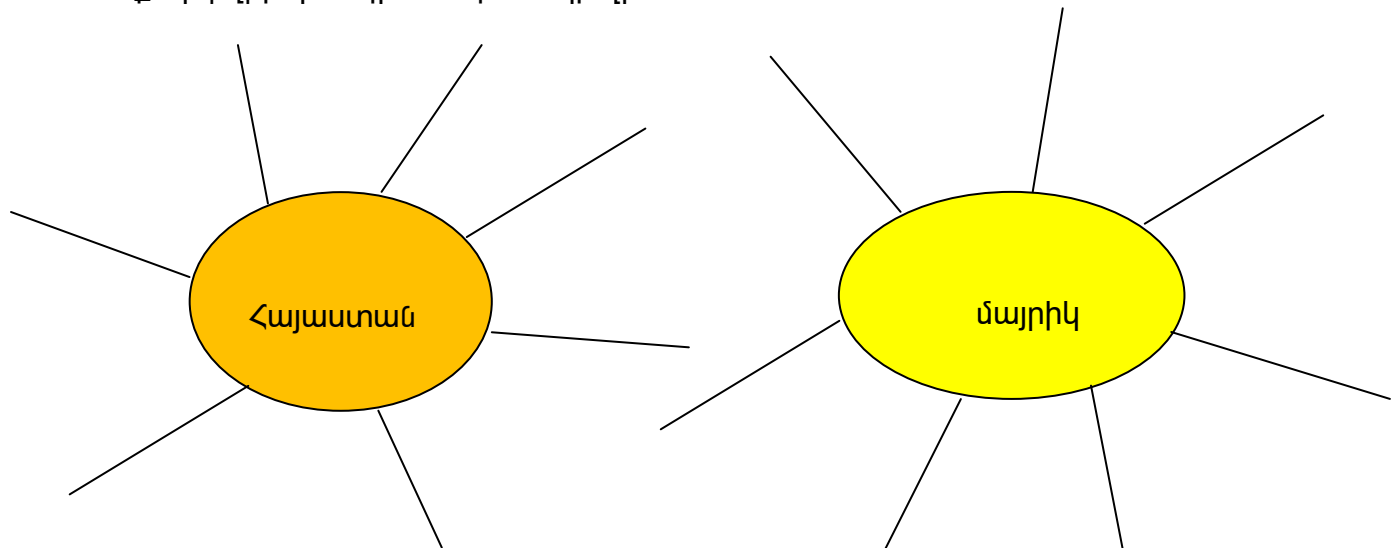
պայմանավորված են նրանով, որ մեթոդների ստեղծումը հիմնվում է լուրջ հոգեբանական և մեթոդաբանական գիտելիքի վրա: Ակտիվ մեթոդները ապահովում են կրթական խնդիրների լուծումը տարբեր տեսանկյուններից.

- Ուսումնական դրական խթանի ձևավորում,
- Ուսանողների ճանաչողական ակտիվության բարձրացում.
- Կրթական գործընթացին ուսանողների ակտիվ ներգրավում.
- Ինքնագործունեության խթանում,
- Ճանաչողական գործընթացների զարգացում - խոսք, հիշողություն, մտածողություն
- Ուսումնական նյութի առավելագույն մասի արդյունավետ յուրացում,
- Ստեղծագործական մտածելակերպի զարգացում,
- Ուսանողի անհատական հաղորդակցական-զգայական ոլորտի զարգացում,
- Ուսանողի անհատական-յուրահատուկ հնարավորությունների բացահայտում և զարգացում,
- Ինքնուրույն աշխատանքի համար հմտությունների զարգացում:

Ակտիվ ուսուցումը ուսուցիչների և աշակերտների միջև փոխգործակցություն է, որտեղ ուսուցիչները և աշակերտները շփվում են միմյանց հետ դասի ժամանակ, և սովորողները այլևս պասիվ ունկնդիրներ չեն, այլ դասի ակտիվ մասնակիցներ: Եթե պասիվ մեթոդի ժամանակ դասի հիմնական գործող անձը ուսուցիչն էր, ապա այստեղ ուսուցիչ-աշակերտ փոխազդեցությունը հավասար մակարդակի վրա են՝ սուբյեկտ սուբյեկտային փոխհարաբերություններ: Պասիվ ուսուցումը ենթադրում է ուսուցում ավտորիտար ոճով, իսկ ակտիվ ուսուցումը ժողովրդավարական ոճով:

1.Մտքերի տարափ կամ մտագրոհ

Այս մեթոդը խմբային աշխատանքի պարզագույն,բայց արդյունավետ մեթոդ է:Խմբի անդամների առջև խնդիր է դրվում. Նրանցից յուրաքանչյուրն արտահայտում է սեփական տեսակետները՝ թեմայի շուրջ:Բոլոր մտքերն ու գաղափարները գրանցվում են մաքուր թղթի կամ գրատախտակի վրա:

Այս մեթոդը հաճախ են կիրառում դասի խթանման փուլում, որին կարելի է տրամադրել մինչև 10 րոպե:

Այսպես վեր են հանում աշակերտների ունեցած գիտելիքները թեմայի շուրջ:Բառը գրում են գրատախտակին և աշակերտն ասում է այդ բառի շուրջ ծագած առաջին իսկ միտքը,բառը:

Այս մեթոդի կիրառման ընթացքում վերլուծական անհրաժեշտություն չկա,քանի որ պահանջվում է միայն նյութին վերաբերող մտքեր արտահայտել և գրանցել:Այս մեթոդը նպաստավոր է երևակայությունը զարգացնելու,լսելու,հմտություններ ձևավորելու համար,ակտիվացնում է աշակերտներին,ինքնավստահություն է ներշնչում նրանց:Կարևորվում է յուրաքանչյուրի միտքը,բոլոր մտքերն ընդունելի են,մասնակիցները հավասար են:

2.Վեճնի դիագրամ

Վեճնի գծապատկերը կառուցվում է երկու կամ ավելի շրջանագծերով,որոնք հատման մեծ մակերես ունեն կենտրոնում:Այն կարելի է օգտագործել տարբեր մարդկանց,առարկաների և երևույթների տարբերությունները կամ ընդհանրությունները ցույց տալու նպատակով:Տարրական դասարաններում Վեճնի գծապատկերը պիտի

հասունանում են որպես սովորողներ, գգում են սովորելու իրական հաճույքը «Հայաստանի յոթ և բյուր հրաշալիքներ» թեմատիկ խմբի ուսումնասիրություն մուտքի դասը անցկացրեցի ԳՈՒՍ աղյուսակով: Աշակերտներն առաջին և երկրորդ սյունակներում լրացրեցին այն, ինչ գիտեն Հայաստանի մասին:

Գիտեն	Ուզում են իմանալ	Սովորեցի
<ul style="list-style-type: none"> • Հայաստանը մեր հայրենիքն է • Հայաստանը լեռնային երկիր է • Հայաստանում կան շատ հրաշալիքներ 	<ul style="list-style-type: none"> • Ուզում են ծանոթանալ հայաստանի հրաշալիքներին: • Ուզում են իմանալ իմ պապերի, նախապապերի մասին 	

Աղյուսակի երրորդ սյունակում գրում են օրվա թեմայից ստացած գիտելիքները: Այս աղյուսակը կարելի է օգտագործել ամբողջ թեմատիկ խումբն ուսումնասիրելիս՝ յուրաքանչյուր անգամ ավելացնելով անցած նոր նյութից ստացած գիտելիքները: Աղյուսակին կարելի է անդրադառնալ թեմատիկ խումբն ամփոփելիս:

4. Կանխատեսումներ զույգերով

Այս մեթոդն կիրառելի աշակերտների մեջ առաջանում է հետաքրքրություն ուսուցանվող նյութի նկատմամբ: Նոր դասի հաղորդման ժամանակ գրատախտակին գրում են դասանյութից ընտրած 4-5 բառ (Մատենադարան, մագաղաթ, գրիչ, ծաղկող, ձեռագրատուն): Աշակերտներն իրենց զույգերի հետ կանխատեսումներ են անում, թե դասի թեման ինչի մասին կարող է լինել, և այդ բառերն ինչպես կարող են օգտագործված լինել դասում: Տրամադրում են հինգ թույլ քննարկումների և գրառումների համար: Օրինակ՝

- ✓ Գրում էին մագաղաթի վրա:
- ✓ Ծաղկողները նկարագարում էին:
- ✓ Պահպանվում են Մատենադարանում:

Այնուհետև ընթերցում են դասանյութը:Ընթերցելուց հետո քննարկումներ կատարելիս անդրադառնում ենք կատարած կանխատեսումներին՝ արդյոք իրենք ձի՞շտ էին կանխագուշակել,թե՞ ոչ:

5.Քառաբաժան

Այս մեթոդը կարելի կիրառել դասի կշռադատման փուլում:Երկրորդ դասարանի «Մայրենի»-ի «Չնվաճված աշխարհամասը» բնագիրն ուսումնասիրելիս կիրառել են «Քառաբաժան»մեթոդը: Մեթոդն արդյունավետ էր,քանի որ աշակերտները հարցերի միջոցով ամփոփեցին դասանյութը.

<p>Ի՞նչ տեսաք,ի՞նչ հասկացաք: Մենք ուժեղ ենք,թույլ չենք տա թշնամին ոտք դնի մեր հողերի վրա:</p>	<p>Ի՞նչ զգացումներ ունեցաք: Մեծ ցավ ապրեցինք: Մենք միշտ մեր զինվորի հետ ենք:Ղա մի տխուր պատմություն է:</p>
<p>Գրել տուն բառով հնգյակ: Տուն Ամուր,կանգուն Պաշտպանող,կանչող,նվաճող Ես կպաշտպանեմ իմ տունը: Հայրենիք</p>	<p>Ինչպես կվերնագրեիք բնագիրը: «Իմ տունը» «Մեր հայրենիքը» «Կարոտ»</p>

6.Հնգյակ

Հնգյակը բանաստեղծություն է,որի ստեղծման համար անհրաժեշտ է ստացված տեղեկատվությունը,գիտելիքները համադրել ու արտահայտել դիպուկ արտահայտություններով :Այն ունի ուղեցույց.

- Առաջին տողը մեկ բառ է,որը նկարագրում է հասկացությունը(գոյական):
- Երկրորդ տողը բաղկացած է երկու բառից(ածականներ,որոնք բնորոշում են հասկացությունը):
- Երրորդ տողը բաղկացած է երեք բառից(արտահայտում են հասկացության գործողություններ):

- Չորրորդ տողը բաղկացած է չորս բառից կազմված արտահայտություններից, որոնք ցույց են տալիս հասկացության նկատմամբ զգացմունք կամ վերաբերմունք:
- Հինգերորդ տողը մեկ հոմանիշ բառ է, որն այլ կերպ է արտահայտում նույն հասկացությունը:

Հայաստան

Հին, նոր

Շենացող, մեծացող, հզորացող

Ես սիրում եմ Հայաստանը

Բնօրրան

7. Հեղինակի աթոռ

Այս մեթոդը շատ կիրառում են՝ սովորողներին հնարավորություն տալով ինքնադրսևորվելու, նրանց մեջ պատասխանատվության զգացումը մեծացնելու, սեփական խոսքը ներկայացնելու կարևորության գիտակցումը: Օրինակ՝ «Հայաստանի յոթ և բյուր հրաշալիքները» թեմատիկ խմբի ամփոփման ժամանակ առաջադրեցի հորինել պատմություն՝ «Խոսում են հրաշալիքները» (չորրորդ դասարանի «Մայրենի» դասագրքից) նկարի շուրջ: Յուրաքանչյուր աշակերտ իր գրած նյութը ներկայացրեց ոչ թե տեղից, այլ կենտրոնում դրված աթոռին նստած: Դա խթան հանդիսացավ սեփական խոսքին հետևելու, խոսքի արժեքը գիտակցելու համար:

8. Կենսագրական բանաստեղծություն

Այս մեթոդը օգտագործում են բնագրի հերոսներին բնութագրելիս:

Կենսագրական բանաստեղծություն

Անունը	Հայկ
Ով է	Նահապետ
Ինչպիսի՞ն է (նկարագրել արտաքինը)	Ուժեղ, հաղթանդամ, լայնաթիկունք
Ինչպիսի՞ն է (նկարագրել ներքինը)	Բարի, հոգատար, մտահոգ
Ի՞նչ է արել: Ինչո՞վ է հայտնի:	Նա կռվել է Բելի հետ:

Դասի պլան 1

Ուսուցչի անունը՝ Լիանա Ղարաքեչիշյան

Առարկան՝ Մայրենի

Թեման՝ «Մատենադարան»

Դասի տիպը՝ Ամրապնդման դաս

Նպատակը՝ 1.Գիտելիքի համակարգում-Իմանա նոր բառեր և իմաստներ՝

Մատենադարան,մագաղաթ,գրիչ,

ծաղկող, ձեռագրատուն:

Իմանա Մատենադարանի,այնտեղ

պահվող ձեռագրերի մասին,

ինչպես նաև մագաղաթ պատրաստելու

և գրքեր գրելու եղանակի մասին:

2.Կարողություն և հմտություն-Կարողանա հասկանալով և սահուն

ընթերցել բնագիրը,բնագրից առանձնացնել

անհրաժեշտ փաստերը: Ներկայացնել հնում

մագաղաթի պատրաստման և գրքի գրության եղանակը:

Կարողանա պատմել Մատենադարանում

պահվող ձեռագրերի «Կենսագրությունը»:

Կարողանա գործնականում ճանաչել և

տարբերել հատուկ և հասարակ գոյականները,

կազմել տրված գոյականների հոգնակի ձևը:

3.Արժեքային համակարգ- Աշակերտը պետք է ճանաչի և արժևորի ազգային

արժեքները,մշակութային գանձերը:

Գնահատի գրքի դերը անհատի ր ժողովրդի կյանքում:

Ձգտի սիրով և խնամքով վերաբերվել գրքին:

Խնդիրները-Ջարգացնել կապակցված խոսքը,բառանյութի իմացության ամրապնդում:

Վերջնարդյունք՝ Կիմանա համապատասխան տեղեկություններ Մատենադարանի

մասին:Կսովորի մագաղաթ,ծաղկող,գրապահոց,գրադարան,

ձեռագրատուն բառերը:

Կիմանա հատուկ և հասարակ գոյականները:

Կահավորումը-Մատենադարանի մեծ նկարը,ասույթով պաստառ,մարկեր,թղթեր

Խթանման փուլ- Ստուգել տնային աշխատանքները

Մտազրոհի միջոցով բացահայտել աշակերտների մտքում

Մատենադարան բառի առաջացած զուգորդումները:Պարզել,թե ի՞նչ գիտեն Մատենադարանի մասին:

Այնուհետև՝ Երեխաներ,պատկերացրեք դուք գտնվում եք մի տեղ,որտեղ հայերեն չգիտեն,բայց պետք է հասկացնենք,որ

Հայաստանից եք:Դա պետք է արվի նկարի միջոցով:Տրվում է 2-3 րոպե:

Դնել երեխաների նկարները:Իսկ ինչու՞ ինձ չեք հարցնում,թե ես ի՞նչ կնկարեմ:Ես կնկարեմ Մատենադարանը,որովհետև այն աշխարհի հնագույն և ճանաչված ձեռագրատներից է:Փակցնել նկարը և վերլուծել Մատենադարան բառը:Բացատրել ձեռագրատուն բառը:

1. Ինչո՞ւ է այն կոչվում ձեռագրատուն:
2. Ինչպե՞ս էին կոչում ձեռքով գրողներին:
3. Ինչպե՞ս էին կոչում գրքերը նկարազարդողներին:
4. Այժմ ինչի՞ վրա են գրում:
5. Ու՞մ անունն է կրում Մատենադարանը:
6. Ու՞մ արձաններն են կանգնեցված Մատենադարանի առջև:
7. Ի՞նչ կպատմեք ամենամեծ և ամենափոքր գրքերի մասին:

Ֆիզ դադար

Իմաստի ընկալում-Կարդալ տեքստը,կատարել ընտրովի ընթերցանություն:

Կատարել տեքստային աշխատանք

Կշռադատման փուլ-Դնել իմաստախոսությունը և վերլուծել.

«Այն տունը,որտեղ գրքեր չկան,նման է հոգուց զրկված մարմնի»

Ասել ասացվածքներ,ասույթներ գրքի մասին:

Դասը հանձնարարել սովորել պատմել:

Բաժանվել խմբերի,կատարել խմբային աշխատանք/քերականություն/:

Ստուգել և գնահատել աշխատանքները:

Դասի ընթացքը՝ 45 րոպե

Դասի պլան 2

Ուսուցչի անունը՝ Լիանա Ղարաքեչիշյան

Առարկան՝ Մայրենի

Թեման՝ «Քաջ Նազարը»

Դասի տիպը՝ Ընթերցանության

Նպատակը՝

1.Գիտելիքի համակարգում-Պետք է իմանա հեքիաթի

տեսակները:Իմանա,թե հեքիաթները քանի խմբի են
բաժանվում:Իմանա,թե ովքեր են հեքիաթներ գրել :

2.Կարողություն և հմտություն-Կարողանա պատասխանել տրված հարցերին,
պատմել Թումանյանի մասին:

Ասել,թե ինչ ստեղծագործություններ է
գրել,բերել օրինակներ:

Կարողանա կարդալ ճիշտ առոգանությամբ,

կատարել ընտրովի ընթերցանություն,կարդալ դերերով:

Կարողանա կատարել քերականական աշխատանք:

3.Արժեքային համակարգ- Արժևորի ժողովրդական և հեղինակային հեքիաթների
առանձնահատկությունները:

Խնդիրները-Չարգացնի կապակցված խոսքը, ամրապնդի բացականչական

նախադասությունը(նկարներից դատողություններ կատարելով ասել,թե որն
ինչ է արտահայտում):

Անհրաժեշտ պարագաներ- Թումանյանի հեքիաթների նկարները:

Վերջնարդյունք՝ Կիմանա հեքիաթի տեսակները,կամրապնդեն Թումանյանի մասին
ունեցած տեղեկությունները:

Կկարողանա կատարել քերականական աշխատանք:

Խթանման փուլ-1.Քանի՞ տեսակ են լինում հեքիաթները:

2.Ի՞նչ մեծ երկու խմբի են բաժանվում հեքիաթները:

3.Հեքիաթագիրներից ու՞մ գիտեք:

4. Դնել նկարները, ասել հեքիաթի վերնագրերը, նրանց գլխավոր իմաստը:

5. Թումանյանի մասին հարցադրումներ:

6. Ասել նրա ստեղծագործություններից:

7. Անդրադառնալ «Քաջ Նազարը» հեքիաթին:

Իմաստի ընկալում—Կարդալ հեքիաթը: Կարդալ դերերով:

Կատարել ընտրովի ընթերցանություն

1-ին շարք—«Գրականագետներ»/գնահատել/

Խումբը հեքիաթից դուրս գրի բարբառային բառերը և դրանք վերափոխի գրական հայերենի:

2-րդ շարք—«Հեքիաթասացներ»/գնահատել/

Նազարի «քաջագործությունների» մասին մի երկու նոր դեպք հորինի և գրի:

3-րդ շարք—«Երևակայողներ»/գնահատել/

Գրել, թե ինչ կլիներ, եթե Նազարը գար Երևան:

Կշռադատման փուլ- Հեքիաթին վերնագիր դիր: Ո՞րն է հեքիաթի հիմնական միտքը:

Տնային հանձնարարություն- Սովորել պատմել, նկարել որևէ հատված:

Դասի ընթացքը՝ 45 րոպե

Տարրական դասարանում շատ գործածական է հատկապես «Մտագրոհ» կամ «Մտքերի տարափ» մեթոդը: Այս մեթոդը խմբային աշխատանքի պարզագույն, բայց արդյունավետ մեթոդներից է: Այն կիրառելու ժամանակ ակտիվանում են երեխաները: Նարեկը, Նարեն, Սուրենը, Տարոնը, ովքեր չէին մասնակցում, մտագրոհի ժամանակ շատ ակտիվ էին: Իմ կարծիքով այս մեթոդն ավելի հեշտ է ընկալվում երեխաների կողմից, ինքնավստահություն է ներշնչում նրանց, քանի որ յուրաքանչյուրի արտահայտած միտքը գրանցվում է: Աշակերտները մեկը մյուսին լսելով նոր մտքեր են առաջանում: Նրանք նույնիսկ ցանկություն են հայտնում մի քանի անգամ պատասխանելու:

Եզրակացություն

Ուսուցման պրոցես ասելով ամենից առաջ հասկանում ենք գիտելիքների հաղորդում, ձեռքբերում, մարդու համար կենսական նշանակություն ունեցող կարողությունների, հմտությունների, արժեքային համակարգի դրսևորում: Գիտելիքը ձեռք է բերվում որպես շրջապատի ճանաչման միջոց, որպես գիտելիք կամ տեղեկություն մարդկության անցյալի, ներկայի, ապագայի, նշանավոր դեպքերի, դեմքերի, բնության, բուսական ու կենդանական աշխարհի, գիտության տարբեր բնագավառների ու տեխնիկայի մասին:

Տարրական դասարաններում ուսուցման գործընթացում կիրառվում են արդյունավետ մեթոդներ և մոդելներ, որոնք ուսուցանվող նյութը դարձնում են ավելի մատչելի և դրուրամարս:

Հետազոտական աշխատանքը նպաստում է, ուսումնական գործընթացը հեշտացնելու, ուսումնասիրած մեթոդներով դասեր պլանավորելու և հմտորեն կազմակերպելու գործունեությանը:

Աշխատանքի ընթացքում խորացան և ամրապնդվեցին մեթոդների արդյունավետ օգտագործման նորանոր ձևեր: Ձևավորվեցին կիրառման հմտություններ:

Ուսումնասիրելով մեթոդները՝ կարելի է ասել, որ դրանց ճիշտ և տեղին կիրառումը հանգեցնում է ուսուցման որակի բարձրացմանը, սովորողի մեջ ձևավորում է նոր գաղափարներ, հետաքրքրություններ:

Ուսուցման հիմնական նպատակը բազմապիսի ու բազմակողմանի գիտելիքների հաղորդումն է ու ձեռքբերումը, երեխաների մեջ բոլոր կարգի կարողությունների ձևավորումը: Ժամանակակից մարդուն անհրաժեշտ գիտելիքների ծավալը աճում է խիստ և արագ: Աշակերտների մեջ գործնական կարողությունների մշակման պրոցեսի կազմակերպումը հատուկ արժեք է ստացել: Այս ամենի հիմքում ընկած է ուսումնական գործունեության ճիշտ և նպատակային կազմակերպումը: Ուսումնական գործունեության մեջ կան բազմապիսի մեթոդներ և հնարներ: Այդ մեթոդներն ու հնարները խթանում են ուսուցման արդյունավետությունը: Ուսուցումը ընթանում է աշակերտի կատարած մտածված, հետևողական աշխատանքի շնորհիվ:

Անվանի հոգեբան Ի. Լինհարտը ասել է. «Ճանաչողության բարձրագույն ձևերը ծագում են ոչ թե անմիջական զգայություններից ու ընկալումներից, այլ գործունեության ընթացքում (սովորելիս), զգայաշարժողական կառուցվածքի հիման վրա, որով և

ավարտվում է մտավոր գործողությունը» : Ուսումնական գործընթացում առաջարկվող մեթոդները տարբեր են:Դասի յուրաքանչյուր փուլում հնարավոր է օգտագործել բազմապիսի մեթոդներ և հնարներ:Անհրաժեշտ է ճիշտ և տեղինկատարել մեթոդի ընտրությունը:Մեթոդի օգտագործումը պետք է չափավորված և կշռադատված լինի.դրանց անտեղի ու չափից ավելի օգտագործումը օգուտիփոխարեն,ընդհակառակն,մեծ վնաս կարող է հասցնել ուսումնական աշխատանքին:

Առաջարկում եմ`ընդլայնել ուսումնական գործընթացում ակտիվ մեթոդների հնարների և խաղերի կիրառումը,ուսումնասիրել և կիրառել նորանոր մեթոդներ,աշխատել ձևավորող գնահատման շեշտադրմամբ,բացահայտել աշակերտի կարողություններն ու հմտությունները,որոնք հիմք կդառնան ուսումնական գործընթացում,ստեղծել պայմաններ,որոնք կխթանեն ուսուցչի գործունեությունը:

Կրթության հիմնական նպատակը աճող սերնդի նախապատրաստումն է պագային:Ուսուցումը դառնում է դյուրին,երբ ընթացքը աշակերտի համար գրավիչ է ու հաճելի:Իսկ դրա համար անհրաժեշտ է ,որ մենքկարողանանք,ըստ նախասիրությունների և ընդունակությունների,ճիշտ ընտրել գործունեության ձևը:

Օգտագործված գրականություն և հղումներ

- Ա.Ե.Տեր-Գրիգորյան «Ուսուցման նոր ձևերի անհրաժեշտությունը»
Երևան-1986 «Լույս»
- Ա.Ե.Տեր-Գրիգորյան «Քերականության մեթոդիկա»
Երևան-«Լույս» Հրատարակչություն 1977
- Մեթոդներ և հնարներ
https://www.facebook.com/noravanschool/photos/a.1383790015208103/2459889937598100/?type=3&locale=ms_MY
- Համագործակցային ուսուցում
https://hy.wikipedia.org/wiki/%D5%80%D5%A1%D5%B4%D5%A1%D5%A3%D5%B8%D6%80%D5%AE%D5%A1%D5%AF%D6%81%D5%A1%D5%B5%D5%AB%D5%B6_%D5%B8%D6%82%D5%BD%D5%B8%D6%82%D6%81%D5%B8%D6%82%D5%B4
- «Նախաշավիղ» 1-2. 2007
- «Նախաշավիղ» 6. 2009
- Балаев А.А. Активные методы обучения. М., 2006
- Смолкин А.М. Методы активного обучения. М., 1991.
- Анцибор М.М. Активные формы и методы обучения. Тула 2002
- Выготский Л.С. Педагогическая психология.
- Հղում`
https://hy.wikipedia.org/wiki/%D5%88%D6%82%D5%BD%D5%B8%D6%82%D6%81%D5%B4%D5%A1%D5%B6_%D5%A1%D5%AF%D5%BF%D5%AB%D5%BE_%D5%B4%D5%A5%D5%A9%D5%B8%D5%A4%D5%B6%D5%A5%D6%80
- Հղում`
<https://hy.warbletoncouncil.org/aprendizaje-activo-9594>